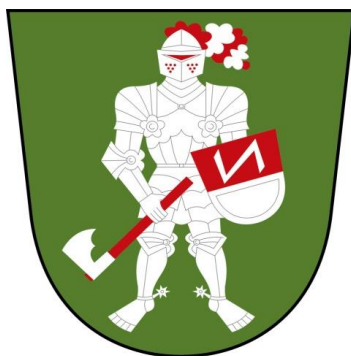

Kladerubský zpravodaj

Léto 2017

Pár slov redakce

Milí čtenáři,

Ani jsme se nenadáli a děti už budou mít prázdniny a nás čekají nejteplejší měsíce v roce plné dovolených, táborů, setkání s přáteli u ohně nebo na venkovních akcích.

První červnovou neděli si poseděli naši důchodci na besedě s důchodci, kde vystoupily děti ze školy a školky, popřálo se jubilantům a pan starosta řekl pár slov. V červnu jsme také přivítali naše nové občanky. Děti přednesly básničky a zazpívaly písničky pod vedením paní učitelky Stašové a malí občané dostali malou pozornost.

Ve škole vrcholí sběr papíru, který mohly děti do školy nosit v průběhu června. Vyhodnocení bude panem starostou na dětském dnu. Momentálně je ve škole už přes půl tuny papíru.

Pan starosta bude mít poslední červnový den premiéru. Bude oddávat na myslivecké chatě kladerubský pár. V příštích měsících nás čeká minimálně 5 kladerubských svateb.

Před svátky v červenci nás čeká návštěva z Kladerub nad Oslavou. Přijedou opět děti a pár jejich rodičů. Klubovna už bude v rekonstrukci, tak to vypadá, že budou obývat fotbalové kabiny na fotbalovém hřišti.

Jak už jsem vzpomněla, klubovna pod školou dostane zevnitř během prázdnin nový kabát. Více poví ve svém příspěvku pan starosta.

Závěrem Vám přeji, aby jste prázdninové měsíce prožili hlavně ve zdraví a odpočinuli si na zasloužených dovolených.

Za redakci Dagmar Hermannová

Pár slov pana starosty

Milí spoluobčané,

Slunečné dny jsou tady a prázdniny už klepou na dveře. Většina z nás se již těší na dovolenou a odpočinek.

V letních měsících v naší obci proběhne rekonstrukce klubovny z dotačního programu Ministerstva pro místní rozvoj. Zrekonstruováno bude sociální zařízení, vyměněna elektroinstalace a budou provedeny úpravy interiéru klubovny. Celková částka rekonstrukce bude činit 920.000 Kč.

Proběhne také oprava ploch pod informačními tabulemi. Během prázdniny se také dozvíme, zda jsme byli úspěšní se žádostí na opravu střechy hasičské zbrojnice a budou vyhodnoceny také žádosti na Státním fondu životního prostředí. Jedná se o obnovu sadů se zachováním starých odrůd ovoce. Naše obec se přihlásila do této výzvy s obnovou sadu v Kopaninách a části sadu nad Osušníkem.

V letních měsících budou pokračovat VaK Vsetín v obnově vodovodního řádu. Bude měněn vodovodní řád od obecního úřadu k vodojemu.

I toto léto proběhnou v naší obci kulturní a sportovní akce, na které jste srdečně zváni.

Přeji Vám příjemné prožití prázdninových dní, krásnou a vydařenou dovolenou.

Miloš Konečný

Obecní úřad – zprávy**• Základní údaje OÚ Kladeruby:****Adresa obce:**

Obecní úřad Kladeruby

Kladeruby 72

pošta Kelč 756 43

Česká Republika

Telefon:

+ 420 571 641 233

E-mail:

podatelna@kladeruby.cz

starosta@kladeruby.cz

Web:www.kladeruby.cz

Informace

- **Sběr plastových obalů:**

12.7.

9.8.

13.9.

Usnesení ze zasedání obce

z 14. zasedání Zastupitelstva obce Kladeruby, konaného dne 22. 2. 2017.

1. Zastupitelstvo obce Kladeruby bere na vědomí:

1.1. zapisovatele zápisu: Klvaňovou Marcelu,

1.2. kontrolu usnesení z 13. zasedání Zastupitelstva obce Kladeruby,

1.3. informace o činnosti v obci.

2. Zastupitelstvo obce Kladeruby schvaluje:

2.1. program zasedání,

2.2. ověřovatele zápisu: Zuzanu Palátovou, Bc. Dagmar Hermannovou a Miroslava Hadaše,

2.3. Dodatek č. 2 k zřizovací listině ze dne 29. 10. 2009 příspěvkové organizace Základní škola a mateřská škola Kladeruby, okres Vsetín, příspěvková organizace,

2.4. finanční dar na lyžařský výcvik ve výši 1.500,- Kč pro Základní školu Kelč, okres Vsetín,

2.5. rozpočtové opatření č. 1/2017 dle předloženého návrhu na zasedání,

2.6. inventarizační zprávu za rok 2016 a vyřazení majetku dle předloženého návrhu na zasedání,

2.7. smlouvu o zřízení věcného břemene č. 9900074860_1/VB pro společnost GasNet, s.r.o.,

2.8. členy komisí na výběr dodavatele ve složení: na akci Obnova obecní klubovny, Kladeruby č.p. 105, pana Miroslava Hadaše, pana Jaroslava Hrbáčka, paní Bc. Dagmar Hermannovou a jako náhradníka pana Ing. Miroslava Pelce a na akci Obnova hasičské zbrojnice – I. etapa pana Miroslava Menšíka, pana Ing. Miroslava Pelce, pana Petra Cahlíka a jako náhradníka paní Zuzanu Palátovou.

 Z historie**Číslo popisná****Číslo popisné 86**

Matlafus Jakub

Rok 1857 – Matlafus Jan (* 22.9.1831), bratr Tomáš (* 22.10.1833) – svobodní a sestra Mariana (* 1.9.1828) – také svobodná

Rok 1880 – Matlafus Jan (* 1831) a sestra Mariana (* 1828)

Rok 1891 – Matlafus Jan (* 22.9.1831) a Anna (* 26.7.1858) z Choryně, dcera Marie (* 14.7.1885) a Františka (* 21.9.1887)

Rok 1910 – Matlafusová Anna (* 1858) – vdova a Františka (* 21.9.1887) – svobodná

Rok 1915 – Pavelka Jan (* 13.9.1883) a Františka (* 21.9.1887), Matlafusová Anna

Pavelková Františka (* 1887) zemřela při porodu i s dítětem.

Matlafusová Anna (* 1858) se podruhé vdává za Josefa Kunderátu (* 1866) z č.p. 58. Po druhém ovdovění časem postoupila chalupu Bedřichu a Boženě Škařupovým.

Rok 1960 – Škařupa Bedřich (* 4.1.1912, † 15.2.1976) a Božena (* 26.9.1915) roz. Cahlíková, Jan (* 11.1.1941), Pavel (* 2.4.1942), Božena (* 11.5.1944), Helena (* 1.4.1949) a Markéta (* 20.4.1955)

Rok 2003 – Škařupová Božena (* 1915, † 11.11.2006) – vdova a dcera Božena (* 1944) – svobodná

Současnost – Škařupová Božena (* 1944)

Číslo popisné 87

Na tomto místě býval kdysi dvůr panský z č.p. 81.

Rok 1857 – Kubeša Josef (* 8.9.1809) a Anna (* 21.9.1816), František (* 7.7.1844), Jan (* 1.1.1849), Josef (* 27.9.1850), Antonín (* 7.8.1856), Marie (* 17.8.1838), Anna (* 1842), Františka (* 1846), Rosálie (* 2.4.1853)

Rok 1869 - Kubeša Josef (* 8.9.1809) a Anna (* 21.9.1816), František (* 7.7.1844), Jan (* 1.1.1849), Josef (* 27.9.1850), Antonín (* 7.8.1856), Marie (* 17.8.1838), Anna (* 1842), Františka (* 1846), Rosálie (* 2.4.1853)

Rok 1880 – Kubeša František (* 1844) a Barbora (* 1850) roz. Klvaňová ze Zámrska, syn Josef (* 1880)

Rok 1891 – Kubeša František (* 1844) a Barbora (* 1850), syn Josef (* 1880), Rosálie (* 30.9.1882), Marie (* 20.5.1884), Františka (* 1890)

Rok 1910 – Kubešová Marie (* 20.5.1884), matka Barbora (* 1850) – vdova

Rok 1930 – Pelc František (* 1.3.1895) z č.p. 40 a Marie (* 20.5.1884), syn Bohuslav (* 1917), František (* 11.5.1923), Josef (* 4.3.1926)

Rok 1959 – Pelc František (* 11.5.1923) a Marie (* 11.5.1921) roz. Kudrátová z č.p. 6, František (* 31.1.1954), Stanislav (* 25.10.1959) a dědeček Pelc František (* 1895, † 18.4.1965) - vdovec

Rok 1989 – Pelc František (* 31.1.1954) a Eva (* 21.8.1960) roz. Stančíková z Poličné, syn Miroslav (* 1985), dcery Pavla (* 1987) a Soňa (* 1989), prarodiče Pelc František (* 1923, † 23.4.2002) a Marie (* 1921, † 7.11.2009)

Současnost – Pelc František (* 1954) a Eva (* 1960), syn Miroslav (* 1985)

Číslo popisné 88

Rok 1857 – Sváček Jan (* 23.3.1805) a Anna (* 25.9.1807), Tomáš (* 19.11.1823), Josef (* 8.3.1835), Jan (* 27.3.1845)

Rok 1869 – Sváček Josef (* 1835) a Anna (* 17.7.1841) roz. Kundrátová z č.p. 7, syn František (* 1868), výminkáři Sváček Jan (* 1805) a Anna (* 1807), jejich syn Jan (* 1845)

Rok 1880 – Řimák Jan (* 1846) z Kladerub a Barbora (* 1836), dcera Mariana (* 1867)

Rok 1891 – Řimák Jan (* 14.7.1846) – zednický pomocník a Anna (* 2.4.1845) – druhá žena a její synové František (* 4.4.1866) – krejčí a Josef (* 21.3.1868) – pacholek, dcera Řimáková Marie (* 11.9.1867)

Rok 1910 – Večeřa František (* 27.3.1888) – kovář a Marie (* 7.1.1889) roz. Damborová ze Zámrska a maminka Marie (* 1862)

II. Večeřa Jan (* 21.10.1847) – kovář a Anna (* 18.1.1857) – asi porodní bába

Rok 1930 – Večeřa František (* 1888) a Marie (* 1889), syn Ludvík, František (* 22.10.1914), Slávek, Bohumila (* 20.8.1919), Božena (* 10.1.1923), Marie (* 31.8.1928)

Rok 1962 – Oharek Oldřich (* 28.6.1920) a Marie (* 31.8.1928, † 30.3.1987), dcera Romana (* 17.12.1962)

V roce 2002 prodáno paní Ester Muchové.

Rok 2003 – Mucha Tomáš (* 4.5.1962, † 2013) a Ester (* 19.3.1974) roz. Dořičáková ze Zubří, dcera Ester (* 2003)

Současnost – Muchová Ester (* 1974) a dcera Ester (* 2003)

Číslo popisné 89

Původně výminek při č.p. 37.

Kopřiva Josef (* 13.1.1864) z Kladerub a Marie (* 11.10.1868) z Komárovic

Rok 1910 – neobydleno

Rok 1960 – Kopřivová Božena (* 8.3.1902, † 16.5.1990) roz. Pelcová – vdova, syn Josef (* 21.8.1946)

Současnost – přeneseno na rodinný dům manželů Mariana a Anny Kopřivových z č.p. 37. Pronajímají manželům Lukášovým z Valašského Meziříčí.

Číslo popisné 90

Původně výminek při č.p. 20.

Gerla Josef (* 5.3.1873) z č.p. 67 – stolařský pomocník, zmizel a byl prohlášen asi v roce 1920 za nezvěstného

Rok 1910 – Vozák Karel (* 29.10.1861) z Vysoké, syn Robert (* 5.6.1892), dcera Karolína (* 24.4.1890) a Anežka

Pak č.p. 90 střídavě obýváno výminkáři.

Rok 1950 - Bartošík František (*2.10.1877, † 21.1.1963) a Marie (* 6.11.1893, † 30.6.1972) roz. Gerlová a syn Jaroslav (* 10.9.1920, † 27.1.1982) a Arnošt (12.2.1926)

Rok 2003 – vlastní Bartošík Arnošt (* 12.2.1926)

Současnost – Bartošík Tomáš (* 15.5.1968) a Monika (* 7.6.1972), dcery Aneta (* 1999) a Lucie (* 2000), syn Tomáš (* 2004)

Přepis a úprava z podkladů pana Mánka

 Základní škola a Mateřská škola Kladeruby

Kontakt:

www.zmskladeruby.cz

Škola informuje...

Stejně rychle, jak tento školní rok 2016/2017 začal, tak i končí. Žáci dodělávají poslední úpravy ve svých celkových výsledcích, učitelé opravují poslední písemné práce a všichni netrpělivě očekávají poslední den v tomto školním roce, díky kterému budou zahájeny letní prázdniny.

Po celý školní rok 2016/2017 navštěvovalo naši školu celkem 26 žáků, z toho čtyři se vzdělávali formou domácího vzdělávání. Během studia je vedly jejich třídní učitelky Mgr. Helena Hegarová a Mgr. Hana Rolincová, s dopomocí paní vychovatelky Mgr. Barbory Hermanové a praktikantky Mgr. Veroniky Valové.

V dubnu proběhl zápis do školy. Zúčastnilo se ho 6 dětí, z toho dva budou mít odklad, dva se budou vzdělávat formou domácího vzdělávání a dva – Matěj Herman a Ondřej Vozák nastoupí v září do školních lavic. Už se na ně moc těšíme.

Dva žáci 5. ročníku – David Holáň a Marek Menšík budou pokračovat v dalších letech studia na Základní škole v Kelči. Chtěli bychom jim touto cestou popřát mnoho štěstí a úspěchů.

Na poslední školní dny máme naplánováno mnoho akcí, které si chceme užít a celý školní rok 2016/2017 tak zdárně ukončit.

I v mateřské škole prožíváme poslední měsíc školního roku a brzy tu budou prázdniny.

V předchozích třech měsících jsme toho mnoho prožili. Krom běžných každodenních činností jsme v měsíci dubnu naposledy navštívili solnou jeskyni. 7. 4. jsme měli ve školce badatelský program s názvem „Čtyři roční období“.

V květnu jsme pro maminky připravili besídku plnou písniček a básniček, zahráli pohádku „Popletená zvířátka“. Potom děti předaly maminkám dárečky, které jim samy vyrobily, a společně jsme poseděli u malého občerstvení.

16. 5. proběhl zápis dětí do mateřské školy- celkem se dostavily a byly přijaty 4 děti. Na konci měsíce jsme navštívili kino ve Valašském Meziříčí a zhlédli „Čarodějné pohádky“.

Společně s žáky školy, jsme se také fotografovali, aby měly děti památku na tento školní rok.

V měsíci červnu jsme s dětmi a žáky opět vystoupili na besedě s duchodci.

7. 6. nás děti ze ZŠ Kelč pozvaly na dětský muzikál „O dvanácti měsíčkách“.

Do konce školního roku nás ještě čeká výlet do ZOO Lešná.

Konec školního roku nebo chcete-li začátek prázdnin, oslavíme dnem dětí v pátek 30. 6. s bohatým programem a občerstvením. Tímto Vás také srdečně zveme na tuto akci.

Prázdninový provoz mateřské školy bude od 3. 7. - 14. 7. 2017. Všem dětem a žákům naší školy přejeme krásné prázdniny a zaměstnancům příjemně strávenou zaslouženou dovolenou.

Plánované akce červen 2017:

06. 06.	Návštěva dopravního hřiště Valašské Meziříčí (ZŠ)
12. - 16. 06	Adaptační pobyt - škola v přírodě
19. – 23.06	Jednodenní výlety po okolí
26. – 28.06	Prezentace vlastních referátů na vybraná témata aneb prezentace nás baví
26. – 28.06	Konverzace v angličtině s cílem domluvíme se ☺.
30. 06.	Dětský den, rozloučení se školáky

Kolektiv zaměstnanců Základní školy a mateřské školy Kladeruby

Kontakt

www.kladeruby.knihovna.info

Místní knihovna Kladeruby – zveme Vás do knihovny

Zveme všechny do knihovny, navštivte nás, určitě si vyberete něco zajímavého ke čtení na léto a dovolenou! Máme otevřeno každé úterý 14.30 – 16.30 hodin a každý pátek 14.30 – 16.30 hodin. Můžete si vybrat z rozsáhlého knihovního fondu, ve kterém je v současné

době 2 249 knih. Vybírat si můžete také knihy ze tří výměnných cirkulačních souborů, žlutého, červeného a modrého, ve kterých je 406 nových knih. Pro děti máme k vypůjčení populární komiksový časopis Čtyřlístek. Informace o knihách a knihovně najdete na našich webových stránkách na adrese www.kladeruby.knihovna.info. Zde v záložce Nové knihy najdete seznam nejnovějších knih, které jsme zakoupili do naší knihovny. V záložce On-line katalog najdete katalog knih, kde se můžete podívat, jaké knihy máme u nás v knihovně, případně zda máme v našem knihovním fondu knihu, kterou si chcete vypůjčit. V katalogu také můžete zjistit, jestli je požadovaná kniha v knihovně nebo je právě vypůjčená. Pak už jen stačí zajít do knihovny a knihu si půjčit, v případě, že kniha je vypůjčená, si ji u knihovníka rezervovat. Těšíme se na Vaši návštěvu a přejeme hodně krásných zážitků s knihou o prázdninách a dovolené!

Antonín Novosad, knihovník

Kostel a vše okolo něj

Milí kladerubští, milí farníci!

Na začátku léta se chci podělit o radost z jednadvaceti dětí, které se v naší farnosti během školního roku 2016/2017 připravili k přijetí prvního svatého přijímání, pět z nich bylo z Kladerub. Slavný den našim prvokomunikantům nastal v neděli 14. května. Shromáždili se na farním dvoře, odkud nás do kostela doprovodila rozšířená schóla, posílená o nástroje příbuzných a přátel paní učitelky Žalmánkové. Na mši svaté bylo s rodinami a příbuznými mnoho maminek, kterým jsme připomněli i jejich svátek. Po celou dobu přípravy, kdy se děti učili nejen znát Boží přikázání, ale i jednat podle Desatera, v Kladerubech se přípravy konaly v neděli před mší svatou, poslední přípravy pak měly děti v Kelči.

Děti z Kladerub: Mojmír Menšík, Dagmar Hermannová, Jakub Hadaš, Petra Grohmannová, Tomáš Cahlík

Tradiční celoevropská akce, při které se návštěvníkům z řad veřejnosti otevírají katedrály a venkovské kostely i jiné církevní památky v mnoha městech a zemích proběhla letos v pátek 9. června. Kladerubský kostel byl otevřený k posezení v tichu večer od šesti do osmi hodin a díky obětavým pekařkám bylo v místnosti nad zákristií krom mešního vína i něco k zakousnutí.

Již několik let oslavuje kelečská farnost Slavnost Těla a Krve Páně tak, že je odsloužena mše svatá na náměstí v Kelči a pak se vydá průvod s Nejsvětější svátostí oltářní na cestu do farního kostela. Letos přišlo na tři sta farníků v neděli 18.6., aby uctili přítomnost Pána Ježíše v proměněném chlebě a vyznali svoji víru účastí na slavnostním průvodu, který z náměstí prošel kolem školy až do farního kostela. Kladerubský oltář byl upravený a květinami vyzdobený u základní školy před bronzovou holubicí.

Slavnostní průvod

Na prahu prázdnin oslavíme patrony naší farnosti sv. Petra a Pavla a připomínáme i patrony kladerubského kostela sv. Cyrila a Metoděje. Mše svatá bude 5.7. v devět hodin, Cyrilometodějské odpoledne letos kvůli opravám areálu školní zahrady nebude.

Na začátek července jsme kvůli kolizi termínů s děkanátní poutí za obnovu rodin a za nová duchovní povolání přesunuli naši farní pouť na Svatý Hostýn. V neděli 9. července pojedou jako obvykle tři autobusy z obcí farnosti. Z Kladerub pojedou autobus v osm hodin a společně z autobusového nádraží v Kelči v 8:15 hod. Průvod se sochou Panny Marie půjde od vodní kaple v deset hodin, naše poutní mše svatá v bazilice na Svatém Hostýně začíná v 10:15 hod. Na programu pouti je dále křížová cesta a účast na svátostném požehnání.

Požehnané letní dny přeje o.Jan Bleša, farář

TJ Kladeruby

Kontakt

Kontakt:

TJ Kladeruby, Kladeruby, 756 43

e-mail: tjkladeruby@seznam.cz

Web: www.tjkladeruby.wz.cz

Sportovcům v Kladerubech se pomalu a jistě blíží konec sezóny, ve které jsme byli jako na houpačce. Slibný začátek jara se ke konci sezóny mohl jednoduše proměnit v boj o záchranu. Do jarní části jsme vstoupili na domácím hřišti proti Janové, která byla velmi odevzdaným celkem, a jednoduše jsme zvítězili 6:0. Nutno dodat, že sousední Choryně jim v červnu nasázela 20 branek. Vydařeným zápasem proti Hutisku B jsme se uklidnili a možná až příliš uspokojili. Poté však přišlo rychlé vystřízlivění, jelikož jsme prohráli s Lačnovem, následně jsme nedokázali proměnit pokutové kopy na konci utkání proti Loučce a tím začala smolná šňůra třech utkání, kde jsme se opravdu hledali a mnohdy to mohlo vypadat, že nejsme schopni vystřelit. Notnou dávku sebevědomí nám dalo derby s Brankama, kde jsme potvrdili roli favorita a vcelku s přehledem vyhráli 3:1. Na začátku června jsme zavítali na Halenkov, kde jsme díky Halenkovským slavnostem začínali už ve 12:00. I přes velmi slunné a teplé počasí nás čekal velice kvalitně připravený trávník a tak se hrál pohledný a kombinační fotbal. Pro nás to byla radost ze hry, jelikož jsme soupeře drželi permanentně v napětí a dalo by se říct, že i pod tlakem. Fotbalovost nám na velkém hřišti opravdu nechyběla. Pomohl tomu samozřejmě i soupeř, který nás nijak zvlášť neatakoval a nechával nás rozehrávat odzadu. Bohužel se nám nepodařilo zápas dovést do vítězného konce, když soupeř v poslední minutě nastavení podnikl rychlý break a srovnal na 2:2. Následovaly penalty, kde jsme až na 5. pokus dokázali vybojovat bod navíc. Jako přes kopírák by se dal shrnout i pohledný domácí zápas proti Ústí, kdy jsme s kvalitním soupeřem drželi tempo a nebýt nešťastných koncovek a neproměněné penalty, mohli jsme zvítězit v řádné hrací době. Štěstí nám však nepřálo a opět došlo na penalty, kde se po 7. kole radoval soupeř a nám zbyl pouhý bod. Před uzávěrkou tohoto čísla zpravodaje nám zbývají 2 zápasy (Choryně venku 17.6. a poslední zápas s Růžďkou je přesunut na sobotu 24.6. v 16:30)

Sezónu 2016/2017 máme tedy téměř za sebou a s jistotou udržení se ve III. třídě si poslední zápasy jistě užijeme a spíše je budeme brát jako přípravu na sezónu další. I přes ne příliš vydařenou jarní část nevěšíme hlavu. Víme, na čem musíme zapracovat, co vše máme stále zlepšovat a věříme, že do nové sezóny se patřičně připravíme, abychom mohli obec Kladeruby reprezentovat důstojně.

S koncem sezóny a současně se začátkem prázdnin nás čeká spousta akcí v obci a jejím okolí. Každoročně se účastníme závodů Dračích lodí v Kelči (29.7.2017) a Skaličce. Přesný termín těchto závodů je nám zatím neznámý, ale určitě můžeme počítat jako obvykle s posledním víkendem v srpnu. A pokud se nám nebudou krýt termíny Dračích lodí ve Skaličce, rádi se s Vámi uvidíme na 2. ročníku K3 Kelečského triatlonu, na který letos chceme zavítat poprvé. Jedná se o závody jednotlivců nebo štafet, kde po 300m plavání na Chmelníku následuje 23 km na kole a poté běh na 3 km (pro Hobby trasu) respektive 800m plavání, 23 km kolo a 5,7 km běh (pro Sport trasu). Kdo by měl zájem, může se k nám přidat ☺

Na začátku prázdnin Vás rádi přivítáme na tradičním turnaji O pohár starosty obce Kladeruby, který se letos bude konat 1.7.2017. Klasický turnaj v malé kopané vloni obohatily i zápasy v Bumper koulích. Letos jsme si připravili atrakce pro všechny – malé i velké, tak neváhejte a přijďte se podívat na fotbálky nebo si alespoň zadováďet se svými ratolestmi. Pevně věříme, že se sejde co nejvíce týmů, počasí nám bude přát a doufáme, že si každý z Vás přijde na své. Vše potřebné bude vyvěšeno na nástěnku za kapličkou, přihlášky můžete tradičně vyplňovat v hospodě nebo až na místě před začátkem turnaje. Po turnaji bude následovat zábava s kapelou The Syrup, kterou sportovní den zakončíme. Těšíme se na Vás!

Stalo se již tradicí, že jakmile vyleze sluníčko a teploty jsou přijatelné, scházíme se víceméně pravidelně ve středu na horním hřišti u školky, abychom si pinkli volejbal. Pokud budete mít chuť a čas, rádi Vás tam uvidíme. Scházíme se většinou v 18:00 každou středu.

Všem Vám děkujeme za návštěvnost při domácích i venkovních zápasech, spolupráci a výpomoc při rozvoji sportu v Kladerubech a těšíme se na Vás na jakékoli akci během prázdnin ať už v obci Kladeruby nebo kdekoli jinde.

Plánované akce:

1.7.2017 O pohár starosty obce
 29.7. 2017 Dračí loď Kelč
 (26.8.2017) ? Dračí loď Skalička
 26.8.2017 K3 Kelečský triatlon

AKTUÁLNÍ TABULKA III. TŘÍDY OFS VSETÍN 2016/2017 (k 12.6.2017)							
Pořadí	Tým	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1.	Sokol Hošťálková	24	19	3	2	79:29	62
2.	AJAX Valašská Senice	24	15	5	4	78:44	51
3.	FC Zubří B	22	12	4	8	43:37	43
4.	Sokol Ústí	24	12	4	7	65:38	42
5.	Sokol Růžďka	23	10	6	6	76:53	42
6.	Sokol Choryně B	24	8	8	8	67:44	36
7.	Hutisko-Solanec B	24	9	6	9	48:47	36
8.	Sokol Lačnov	24	8	6	10	66:47	35
9.	Sokol Loučka	24	8	9	7	45:50	35
10.	TJ Kladeruby	24	9	5	10	42:44	30
11.	Sokol Střelná	24	8	4	12	42:52	30
12.	TJ Tatran Halenkov B	24	6	7	11	41:53	29
13.	Sokol Branky na Mor.	24	4	3	17	32:97	17
14.	TJ Tatran Janová	23	1	4	18	9:98	10

Za TJ Kladeruby Tomáš Gerla

Kontakt

Kladeruby, 756 43

web: www.sdh-kladeruby.cz

Milí čtenáři,

je za námi bezmála půl roku 2017. V minulém vydání Kladerubského Zpravodaje jsem zhodnotil první tři měsíce letošního roku a nastínil plán naší činnosti na následující tři měsíce. Jak už to v životě bývá, plány jsou jedna věc a skutečnost druhá věc. Ale pojďme si uplynulé 3 měsíce podrobněji připomenout.

Na začátku měsíce dubna jsme tradičně zajeli do obecního prostrom na Máj. Letos jsme vybrali menší strom z důvodu lepší manipulace při stavění, neboť v minulých letech jsme měli problémy při stavění z důvodu jak velikosti, tak i počtu zúčastněných pomocníků. V letošním roce se nás na stavění sešlo dostatek, a kdyby byl máj větší, postavili bychom bez problému i větší. Máj jsme stavěli v sobotu 29. dubna za slunného, ale chladného počasí a tak štamprlka slivovice od pana starosty obce přišla všem jistě vhod. Ráno 29. dubna jsme se účastnili tradiční hasičské pouti na sv. Hostýně. Počasí bylo opravdu aprílové. Letos jsme po dlouhých letech na hasičské pouti zažili sních, který napadl den předem. Než jsme z pouti odjeli, po sněhu nezbylo ani památky a slunečné počasí nakonec umocnilo krásný zážitek na letošní pouť. Pouťovou Mši sv. celebroidal otec arcibiskup Jan v našem hasičském ornátu. Mezi 110 slavnostními prapory byl nesen i náš. V neděli 1. května jsme uctili památku našeho patrona sv. Floriána v Kelči a za týden na to 7. května v Choryni. Při obou slavnostech jsme byli přítomni s našim praporem. V Kelči pak otec Jan Bleša sloužil Mši sv. v našem Ornátu.

V pátek 7. dubnu jsme se rozloučili s naším nejstarším a nejdéle sloužícím členem, bratrem Josefem Večeřou, který nás svou smrtí opustil dne 3. dubna ve věku 97 let. Ještě jednou bych mu rád poděkoval za veškerou práci, kterou po sbor a hasiče za svůj dlouhý život vykonal. Věnujme mu prosím tichou vzpomínku.

Nezapomněli jsme ani na naše jubilanty, dožívající se svých životních jubileí. Tyto jsme navštívili s malým dárkem a společně zavzpomínali na veselé události ne jen z života hasičského.

Květen je také vždy ve znamení požárního sportu. 13. května jsme postavili dvě soutěžní družstva do okrskové soutěže, která se konala v sousední Choryni. Naše barvy reprezentovalo družstvo žen a družstvo mužů nad 35 let. Ženy změřily své síly ve dvou disciplínách. První disciplínou byl běh na 100m s překážkami a druhou disciplínou byl požární útok. I když se ženy snažily a podávaly dobré výkony, na medailové umístění to nestačilo, a tak si domů přivezly brambory. Muži své síly změřili v požárním útoku a skončili na krásném 3. místě.

Asi neuniklo ničím pozornosti, že jsme nepořádali tradiční pálení čarodějnic. Od této akce jsme, ač neradi, v letošním roku ustoupili, neboť počasí bylo vrtkavé a oproti předchozím rokům velmi chladné. Z důvodu nepříznivého počasí jsme o týden posunuli i kácení máje, což se

myslím vyplatilo. Máj jsme společně s vámi káceli v sobotu 3. června. Poděkování patří vám všem, kteří jste naši akci navštívili. Poděkování patří panu starostovi obce za zajištění technických záležitostí s kácením Máje spojených. Věřím, že se vám tato akce zpestřená ohňostrojem líbila.

Letos začátkem června se nám podařila odstartovat práce s mládeží. Do hasičského kroužku se přihlásilo 15 dětí. Během schůzek se budou děti učit hasičským a všeobecným dovednostem. Budou se učit, čím hasit konkrétní oheň, naučí se poznávat hasičské nářadí, budou pracovat s mapou a buzolou, naučí se topografické značky. K hasičině patří také uzly, šplh po laně a asi nejvíce se děti těší na střelbu ze vzduchové pušky. Děti se také naučí základy první pomoci a ošetření raněných. Všechny tyto nabyté dovednosti pak zúročí v září na závodě požární všestrannosti. Nejvíce se však děti těší na požární útok, kdy s malými úpravami na hasičském vybavení budou po vzoru dospělých nasávat a dopravovat vodu na terče.

Práce s mladými hasiči je opravdu náročná a proto držíme našim vedoucím pěsti, ať tuto nedocenitelnou práci zvládají. My se budeme snažit pro děti vytvořit takové podmínky a zázemí, aby se v našem kolektivu cítily jako plnohodnotní členové. Určitě nezůstane jen u hasičské práce, ale věřím, že se nám podaří pro děti zajistit i zábavný program. Naším nejmenším členům přeji, ať se jim v našem kolektivu líbí, a aby v budoucnu patřily mezi TOP kolektiv v okrese.

Přicházející prázdniny už navozují táborovou a dovolenkovou atmosféru. Začátkem měsíce července budou u nás po dvou letech trávit svou dovolenou kamarádi z partnerských Kladerub. Přejme jim, ať se jim u nás líbí jako v minulosti. Určitě budeme rádi, když se i vy za nimi zastavíte a podebatujete o věcech vážně i nevážně. O konkrétním programu vás budeme ještě informovat.

I když budou prázdniny, požární sport, hlavně pak požární útoky probíhají po celou jejich dobu. My připravujeme družstva na některé soutěže pořádané okolními sbory. Chtěli bychom odběhnout noční soutěž v Lešné a Choryni. Hlavní však pro nás je účast na soutěži v sání z vodního zdroje v sousední Choryni, která se uskuteční na konci měsíce srpna.

Vážení spoluobčané, děkuji vám za vaši přízeň a podporu. Dbejte také prosím v následujících měsících o požární bezpečnost, neboť právě toto období je nejexponovanější na vznik požárů.

Za náš sbor Vám přeji klidné prázdniny plné krásných táborových a dovolenkových zážitků.

Michal Sváček, starosta SDH

Myslivočeské sdružení Doubrava Kladeruby - Němetice

Kontakt

Myslivočeské sdružení Doubrava Němetice - Kladeruby, 756 43
web: msdoubrava.xf.cz

Vážení spoluobčané a přátelé přírody.

Léto, prázdniny a s ním spojené nejrůznější festivaly a dovolené, jsou již za dveřmi. Pro myslivce započal jeden z nejkrásnějších měsíců z roku.

Ne nadarmo byl vybrán červen jako měsíc myslivosti. Období přelomu jara a léta, čas nejkratších nocí a nejbujnějšího růstu vegetace je obdobím zrození nového života v přírodě.

Myslivost nikdy nebyla a není jen pouhý lov zvěře, jak si stále ještě dost lidí myslí, ale je to především péče o zvěř a velká snaha o zachování přírodního prostředí zvěře.

A právě v tomto období zaměřujeme svoji činnost na ochranu nových životů, pečujeme o klid v přírodě, bojujeme proti ztrátám na mladé zvěři při senoseči, zlepšujeme životní prostředí zvěře. Každoročně dochází při senoseči k nemalým ztrátám na mláďatech zvěři srnčí či zaječí. V letošním roce aktivně spolupracujeme se zemědělským podnikem KELEČSKO a.s., kdy nám nahlásí termín senoseče a naši členové v dané lokalitě tři dny před stanoveným termínem rozmístí pytle, které zvěř plaší a ta odejde z této lokality pryč. Zvolenou metodu shledáváme jako úspěšnou. Myslíme také na dostatečné zabezpečení krmiv pro zvěř na dobu strádání, kdy rozhoduje nejen kvantita, ale především kvalita a rozmanitý sortiment krmiv. Jednou z možností je sušení lučního sena s bohatou skladbou bylin nebo letnin.

Úkol myslivce v přírodě je tedy velmi rozsáhlý a mohli bychom jej rozebírat ještě velmi dlouho. Musíme si však uvědomit, že provoz myslivosti není sport, kdy dělám to, co mě baví, a co ne, to vynechám. Myslivost je složitá hospodářská činnost skládající se z celé řady povinností a rovněž i práv, jejichž dodržování slouží především k zachování volně žijících živočichů (nejen zvěře), ale také k zachování ekologické úrovně a rovnováhy naší krajiny. Tradice “ Červen - měsíc myslivosti a ochrany přírody “, vznikla v roce 1959. Od té doby každoročně bývá tento měsíc takto prezentován.

V červnu nastává čas rodičovské péče o nové potomstvo, které ve volnosti potřebuje nejvyšší péči a ochranu. Chovejme se právě v tuto dobu k přírodě ohleduplně, chod'te přírodou potichu a možná i vy uvidíte některá mláďata naší zvěře. Pokud se tak stane, rozhodně na mládě nesahejte (aby na něm neulpěl lidský pach), ale pouze se na něj krátce podívejte a co nejrychleji v tichosti místo opusťte, aby k němu mohla jeho máma.

Stejně příjemné pocity se setkání s živým mladým tvorem má asi také každý milovník a návštěvník lesa. Jenže právě období prvních týdnů života mláďat mohou návštěvníci lesa nechtěně ztěžovat a to především hlukem, který plaší zvěř a neumožňuje ji v klidu setrvat na jednom místě a také

umožněním volného pobíhání psů. Chovejme se právě v tomto období v lese, na polích a loukách tišeji a k přírodě ještě ohleduplněji než obvykle a věnujme také náležitou pozornost volnému pohybu psů.

V našem areálu jsme připravili bažantnici na odchov bažantí zvěře. Dále, zde budujeme oficiálně uznanou střelnici. Na Juhyně budeme vypouštět mladé kačenky. Pokud chodíváte k hřišti koupat vaše pejsky, prosíme o kontrolu okolí, zda se v blízkosti tyto kačenky nevyskytují. Na žádost pana starosty máme další kačenky i na potoku v naší obci. Doufáme, že Vám dělají radost.

Pro následující letní měsíce chystáme několik kulturních akcí jako například myslivecká noc nebo amatérské střelecké klání „Krkoška cup“. Začátek akce předpokládáme jako již předešlé roky okolo 13 hodiny odpolední.

Milí spoluobčané, přátelé přírody a myslivosti, na všechny námi pořádané akce Vás srdečně zveme a rádi se s Vámi setkáme!

Za členy a hosty mysliveckého sdružení
Petr Martinák

Souhrn akcí konaných v obci

Červen:

30.6. Dětský den 15⁰⁰

Červenec:

- 1.7. O pohár starosty obce + večerní zábava s kapelou The Syrup
8.7. Krkoška CUP

 Fotogalerie

Beseda s důchodci

Vítání občánků

Lidé lidem

Příběh čapího hnízda

Uctívání bílých ptáků je prastarého původu. V Egyptě uctívali ptáka jménem IBIS. Stejně tak v Indii. U nás do dnešních dnů je považován čáp za posla jara a také má přinášet děti, přistane-li na něčí střeše. Dle

vědeckých teorií má být dokonce čáp indikátorem zdravého prostředí. Kdoví, možná čáp měl v těchto místech hnízdo ještě dříve, než Kladeruby vznikly a nějaký dávný zakladatel Kladerub právě na tomto místě rozhodl postavit

prvotní osadu, aby čapí hnízdo bylo v jejím středu. Tak nebo tak je nepochybné, že čápi se neomylně vracejí na původní místo s každým jarem.

Za pohanských časů věštcí, kněží, šamani, druidové a jim podobní používali letu ptáků k předvídání budoucnosti a vykládání vůle božstev. Dokonce časem vznikla mezi nimi specializovaná profese v českém jazyce zvaná ptakopravec, ve Starém Římě se těmto věštcům říkalo augurové.

Ti snad dokonce měli dle mýtu podle ptáků určit místo, kde měl být Řím založen. Ptakopravci prý předpovídali budoucnost jak podle druhu ptáka, tak i podle jejich počtu v hejnu, směru jejich letu nebo zvuku, který ptáci vydávali.

S nástupem křesťanství byla tato profese potírána, až zanikla. S odkazem na to, že je v rozporu s křesťanskou vírou používat jakýchkoli způsobů k předvídání budoucnosti, neboť náš osud je plně v rukou Božích a nesluší se,

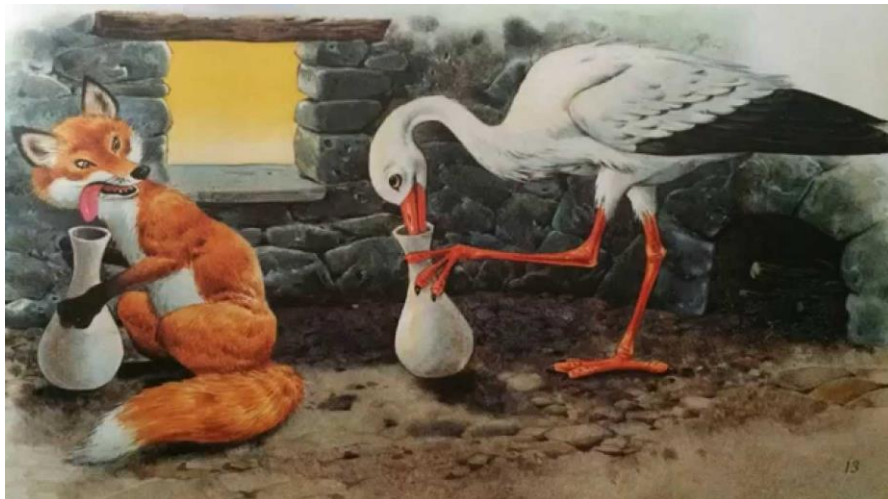
aby se člověk stavěl do postavení a role, která přísluší jen Bohu. Tak o tom píše i Kosmas ve své kronice, že český kníže Břetislav II. už v 11. století nařídil, aby veškerí pohanští žrecové (kněží), hadači, ptakopravci a další takoví byli ze země vyhnáni a aby křesťanští kněží nabádali lid, aby jejich služby nevyhledával.

Jisté je, že čáp má nějaké instinkty, které mu umožňují založit hnízdo tam, kde je dostatek potravy – ryb, žab a jiné vodní havěti. To předpokládá dostatek vody v krajině, ať už tekoucí nebo stojaté a také, že jde o vodu zdravou, která umožňuje život tvorům, které čáp loví. Dle staré pověsti se říká, že Pán Bůh nejdříve svěřil žáby, hady a ještěrky člověku, který dostal za úkol je zahubit a tím zničit na světě zlo. Jenže jak to u lidí bývá, zvědavost byla silnější, člověk roztrhl pytel s tou havětí, kterou mu Pán Bůh svěřil a žáby, hadi a ještěrky se rozutekly do světa. Po tom, co takto člověk zklamal Boží důvěru, pověřil Pán Bůh čápa, aby se staral, aby se ta havěť aspoň na zemi nepřemnožila. Tuto symboliku má v erbu holandské město Haag, známé sídlem mezinárodního tribunálu, kde bývají souzeni váleční zločinci.

Kromě Haagu se symbolika čápa objevuje i ve Skotsku, jeden z tamních keltských kmenů prý nosil označení – lidé čápa – v jejich řeči Gamanrad. Tuto tradici pak ve středověku převzaly i tamní klany Gibson, který má ve znaku hned 3 čápy, oproti tomu klan Graham má ve znaku sokola, který čápa v boji poráží, i když podle velikosti by to mohl být také mořský orel. Zřejmě měl tento erb symbolizovat, že nově příchozí rod, který používal symboliku sokola porazil starý rod se znakem čápa a ovládl dané území. Z historie Skotska je známo, že původní keltské šlechtické rody byly postupně vytlačeny nastupující anglosaskou elitou, která přišla na území Anglie s Vilémem Dobyvatelem v 11. století a postupně si podrobila i Skotsko. S nimi sem mohla přijít i znalost sokolnictví.

Čáp dokáže vyzrát na šelmy, jak ukazuje Ezopova bajka o lišce a čápu. Asi těžko spolu měli čáp a liška hostinu. Spíše je v tom nějaké podobenství, které je třeba rozklíčovat. Zdá se logický výklad, že liška vybírá ptačí hnízda a určitě i čapí mládřata by byla ohrožena. Ale čáp má svoji inteligenci, proto staví hnízda na vysokých stromech a navíc

často na ostrově obklopeném vodou. Tam se liška prostě dostat nemůže, tak vyzrává čáp na šelmy, které by mohly být na jeho hnízdo zálusk. A jako se nemůže

dostat liška obrazně do džbánu, v níž ji hostitel čáp připravil jídlo, tak nemůže liška do čapího hnízda. Pravda, že šelmy asi ani moc nevyhledávají zamokřený terén.

I na dnešní kladerubské návsi mohlo být takové místo, obklopené vodou, kde na vysoké vrbě mohli mít čapí hnízdo, ještě než sem přišli lidé a založili vesnici. Čáp mohl být ve zkušenosti našich předků znakem, že toto místo je bezpečné od šelem a že je zde v okolí dost ryb. Ryby byly základní potravou, vedle sběru lesních plodů a medu v dutých stromech, kterou měli k dispozici naši předkové, než vyklučili a vypálili první políčka v lesích a země přinesla první úrodu. To vše mohlo rozhodnout, že první osadníci kladerubští osídlili toto místo jako bezpečné a prosté šelem, které by mohly napadat jejich dobytek. Ale podmáčené území kolem potoka Hrčálu nechali čápům a první domy vyrostly na hraně svahů, které obkružují náves ze všech stran.

Čáp je spojen s vodním živlem (z něhož je také živ, bez vody by nebylo ryb, žab, atd.) a tak byl považován i za ochránce proti ohni. Tak existovaly pověry, že kdo zabije čapí mládě, ten do roka vyhoří. Hospodáři dávali na komíny svých domů stará kola od vozu, aby si na nich čapí mohli postavit hnízdo a jejich přítomnost je chránila před požárem. Kovář jménem Czapla, jinak též známý jako zakladatel školy a první učitel v Kladerubech na konci 18. století, si možná svoje příjmení vysloužil právě proto, že čápům takto zařídil hnízdo na

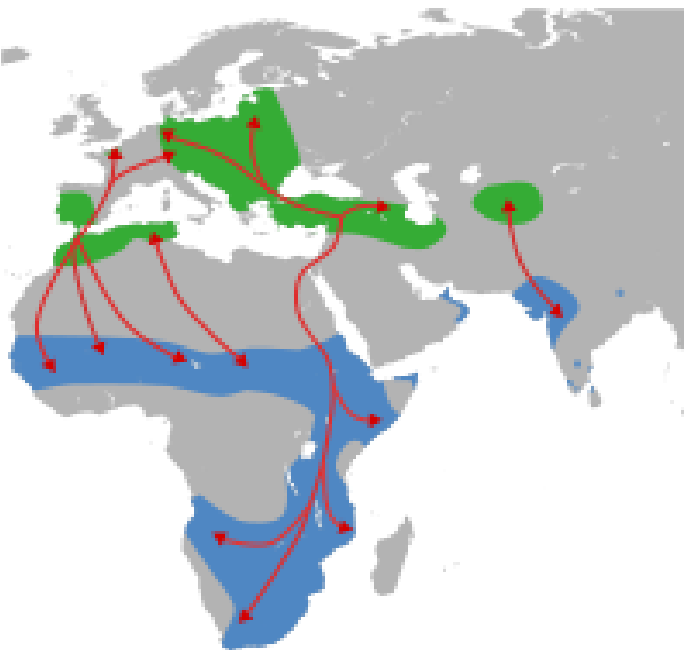
komíně své kovárny. Kováři žili naopak z ohně, byl to jejich hlavní výrobní prostředek, proto se také museli více bát požáru než kdokoli jiný. No a Czapla v polštině dodnes znamená „čáp“.

Čápi dlouho sídlili na komíně MNV, později obecního úřadu, až jim v 90. letech obec postavila samostatný sloup na návsi u bývalého mandlu. Přítomnost čápů potvrzuje, že máme v Kladerubech čisté prostředí. Čápům zřejmě také vyhovuje okolní říční systém, na severu máme Bečvu, z jihu Juhyni-Luhyni, potoků přes obec také teče dost, za Bečvou jsou také významné rybníky u Hustopeč a Choryně. Příležitostí k lovu tedy mají u nás čápi více než dost v docházkové – pardon – doletové vzdálenosti.

Čáp už tak nějak patří ke Kladerubům a bez nich by obci něco důležitého chybělo. To potvrzuje článek z let 2011-2012, kdy čápi poprvé do hnízda nepřiletěli. Ale v letech 2011 a 2012 čápi nepřiletěli – viz článek:

http://valassky.denik.cz/zpravy_region/capi-hnizdo-v-kladerubech-je-bez-zivota20110512.html

O čápech kolují pověry, že dokáží poznat, kde bude hořet a vyhnou se tomu místo delší dobu než takový požár nastane. Pravda je, že v Kladerubech na začátku roku 2013 dva požáry nastaly, že by čápi opravdu měli tuto nevysvětlitelnou schopnost? Nějaký reálný základ tato jejich schopnost asi má, pokud hoří savana v Africe, zahynou při tom často velká hejna zvířat a požár se často díky větru šíří nekontrolovaně. Pokud čápi dosud nevyhynuli je to určitě i proto, že dokáží před takovým požárem uniknout a dokáží nějakým způsobem odhadovat směr jeho šíření.

A možná mají s jinými ptáky (např. kanáři se prý používali v historii pro tyto účely v dolech, aby indikovali horníkům únik důlních plynů) poznat i sebemenší množství škodlivého plynu ve vzduchu – např. oxidu uhelnatého, methanu atd. Pokud by tomu tak bylo, pak by měl být čáp naším sborem

dobrovolných hasičů prohlášen zpětně za nejlepšího preventistu pro rok 2012.

Čápy tedy můžeme považovat za jakési místní celebrity a jejich přilety na jaře a odlety na podzim jsou ostře sledovány, jen zatím nejsou předmětem žádné místní slavnosti. V některých krajích prý člověk, který první spatří a oznámí ostatním obyvatelům na jaře přilet čápa, dostává každý rok odměnu.

Na mapě zobrazena migrace čápů – modrá místa = pobyt přes podzim a zimu, zelená období duben-září. Čápi do střední Evropy přilétají nejčastěji z jižní a západní Afriky. Tato migrace je prý vyvolána posunem geologických desek. Před milióny let trávili čápi svůj život na jediném místě, ale díky tektonickým posunům se posunula krajina – dnešní Evropa – mnoho tisíc kilometrů na sever a oni teď musejí na jaro a léto za touto svojí domovskou krajinou tuto vzdálenost letět. Podobně to prý mají úhoři, kteří musejí plout přes celý Atlantik do Karibiku, aby se tam mohli rozmnožovat. Afrika zřejmě nedává dost potravy a vhodné prostředí pro rozmnožení čápů, evropský podzim a zima se svým počasím zase nutí čápy se na půl roku do Afriky vrátit. No, a že část čápů žije v Indii je dalším důkazem, že Indie se skutečně před milióny let odtrhla z Afriky a „doplula“ až k Asii, kde její „připojení“ způsobilo takový tlak, že na tom spoji byly vytlačeny Himaláje jako nové pohoří. Ze stejné doby – třetihor - snad pocházejí také naše Karpaty a Alpy.

V Egyptě dle starých mýtů prý čáp přinášel lidskou duši, kterou ulovil v bahně řeky Nilu. Odtud zřejmě pochází i dodnes používané tvrzení, že čáp nosí děti. Podle čápů se také určovalo za starých časů počasí, když měl být teplý rok, přiletěli čápi dříve než obvykle, naopak když odlétli brzy na konci léta, měla přijít krutá zima.

Čápi prý mají zvláště vyvinutý smysl, aby vnímali magnetismus, který vychází ze zemského povrchu, ten vnímají obzvláště silně, když se v letních dnech nechají unášet vzdušnými proudy. Dle starých pověr si čáp nikdy nezaloží hnízdo na místě, do kterého by uhodil blesk. Odtud se dá vyvodit i další pověra, že přítomnost čápa přináší štěstí a pohodu. Jak by také dokázali každý rok doletět z Afriky až k nám bez kompasu, bez mapy nebo bez GPS? Touto problematikou se nyní vědci zabývají, údajně vnímání magnetismu ovlivňuje látka zvaná kryptochrom.

Čápi se na konci léta houfují na loukách a poté odlétají ve větších hejnech. Takovou louku známe i poblíž splavu na Juhyni-Luhyni, kde se na konci léta čápi shromažďovali.

To, co bylo výše uvedeno platí o čápovi bílém, jeho blízký příbuzný čáp černý také žije na území ČR, ale je jich mnohem méně a nežijí uprostřed lidí, ale o samotě v lesích, tomu také odpovídá jejich zbarvení. Zatímco čáp bílý se nejlépe ztratí v březovém lese, kterým se daří na podmáčených plochách u řek, čáp černý nejlépe zmizí v tmavém lese.

Čápovi budme vděční, že nám stále dokazuje, že žijeme ve zdravém a čistém prostředí. V Praze jsem dosud živého čápa neviděl. Hluk, prach a exhalace z aut a průmyslu ho určitě ruší a taky vibrace a magnetismus, které vydávají určitě nejsou s čápím životem slučitelné. Ekonomicky je hodnota čápa nevyčíslitelná, pokud bychom měli instalovat v obci měřicí stanici na emise, vyšla by taková investice na milióny Kč, přítomnost čápa nás nestojí takřka nic až na náklady na ten betonový sloup. A i ten byl postaven spíše proto, aby se ušetřila střecha na obecním úřadě, která trpěla čápi výkaly. Ale z toho čápi nemají rozum, oni si volí zdravé a bezpečné místo, přesun přes silnici blíže k potoku jim viditelně neuškodil. A přítomnost nás lidí jim také viditelně nevadí, v letních dnech šustí jejich křídla vzduchem a spokojeně klapají zobáky. Každý rok se mladí čápi nad našimi hlavami učí létat, aby se mohli s rodiči vrátit zase do Afriky.

Tak žije čáp uprostřed obce jako tvor s největší svobodou, každý rok emigruje do Afriky, aby se sem zase svobodně vrátil, přestože ho k tomu nikdo nenutí. Jeho přítomnost nevyžaduje žádné dotace a není spojena s žádnými korupčními skandály. V některých velkých městech mají monitorovací a měřicí stanice, které indikují zhoršení ovzduší a ta vycházejí na milióny korun. Naši čápi nám tyto služby na návsí svou přítomností

poskytují dobrovolně a zdarma. Buďme jim za to vděční, mějme je v úctě jako živé tvory a nedovolme, aby jim někdo ublížil nebo ničil jejich hnízdo.

Aby nám z čápů nezůstali jen ti sádroví na našich zahradách nebo ti vyřezávaní, jaké mají v Ústí u Hranic.

Na obrázcích:

- 1) Foto kladerubských čápů z regionálního tisku
- 2) Erb holandského města Haagu
- 3) Znak skotského klanu Graham
- 4) Obrázek z Ezopovy bajky O čápotvi a lišce
- 5) Mapa migrace čápů z Afriky do Evropy

Ústí (okres Přerov) dřevořezba v podobě čtyř čápů na hníždě

Prastarý příběh o mohylách v Doubravě

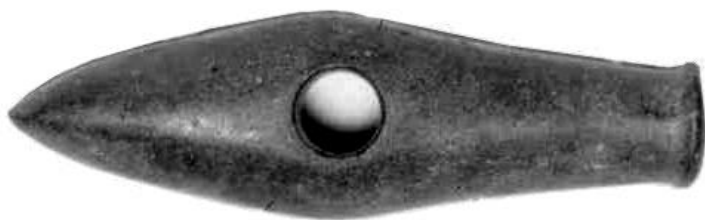
Na internetu lze najít obecnou informaci o mohylách, které byly nalezeny v trati Opálenec (v háji Doubravě), severovýchodně od Němetic. V následujícím článku jsem se pokusil nález zasadit do širšího kontextu historického a geografického, aby bylo vidět, že území naší obce patří mezi oblasti osídlené už po tisíce let a také území, skrz které procházeli kupci (dnešními slovy to, čemu se říká zahraniční obchod).

Ač jsou nálezy jen z katastru Němetic, nelze vyloučit, že orba zakryla nebo zničila mnoho dalších mohyl, které nemohly být objeveny a osídlení je také často vázáno na vodní tok, zde potok, který naši předkové odedávna zvou jménem Hrčál, který od Včelárny teče až na náves, aby se vlil nakonec do Juhyně. Kolem Hrčálu se mohl už tehdy odehrávat veškerý život této komunity, z Hrčálu brali vodu lidé, napájel se v něm dobytek a u pramene pod hájem Doubravou pochovávali své mrtvé.

Před více než 4 tisíce lety tuto krajinu obývali lidé, kteří své mrtvé pohřbívali pod mohylami – tj. nasypanou hromadou hlíny, někdy i opatřenou kamením na povrchu. Účel nasypání mohyl byl prostý – aby na těchto posvátných místech někdo nepásl dobytek nebo neprováděl jakoukoli další činnost, kterou by úctu k mrtvým narušoval. Hřbitovy a hroby v dnešní době mají stejný účel, proto jsou jednotlivé hroby i celé hřbitovy vymezeny zídka, stromovím atd. Bohužel každá doba přináší nenechavce, kteří hroby vykrádají a mrtvým nedají klidu.

Tito naši předkové se živili zemědělstvím, rybolovem a kamenné nástroje vykazující vysokou úroveň zpracování získávali od skupin kupců, kteří tímto krajem procházeli na osvědčených trasách – obchodních stezkách, z nichž některé zapadly v zapomnění nebo se naopak dochovaly dodnes, ale dnes už po nich vedou dálnice nebo železniční trati.

Pro lidi našeho věku tento příběh poprvé vytáhl na světlo v roce 1890 František Příkryl (farář v Drahotuších a také vydavatel Záhorské kroniky), který tehdy našel u Doubravy pět mohyl. V září 1890 jednu

z nich prokopal, přitom upozornil, že na tomto místě může být více mohyl. Prokopaná mohyla č.1 měla v průměru 12 metrů a na výšku 1,5 metru. Hrob byl uložen v náspu, spolu s rozpadlou popelnicí (hliněná nádoba na popel

z kremace) našel ve vyšších vrstvách také serpentinitový (česky se pro tento nerost používá také pojem hadovec) sekeromlat a nožík z jaspisu. Nálezy uložil páter Příkryl v muzeu Vlasteneckého spolku v Olomouci. Spolu s první mohylou prokopal později i další mohylové náspy, avšak bez dalších nálezů.

Archeolog Inocenc Ladislav Červinka datoval ve svém spise „Pokolení s kulturou keramiky šňůrové“ v roce 1911 celé pohřebiště jako mohylník kultury se šňůrovou keramikou.

V roce 1909 v doprovodu kelečského učitele Antonína Svěráka navštívil lokalitu sám I. L. Červinka. Celkem se mu podařilo zjistit 7 mohyl rozmístěných ve dvou skupinách. První skupina hrobů v průseku nad cestou vedoucí od Včelárny v trati Opálenec zahrnovala dvě mohyly. Byla to již zmíněná mohyla č.1 a výše po svahu se nacházela mohyla č. 2, která byla taktéž, avšak bez úspěchu, prokopána Fr. Příkrylem. Výsledky průzkumu byly zaznamenány a uchovány v archivu Archeologického ústavu v Brně.

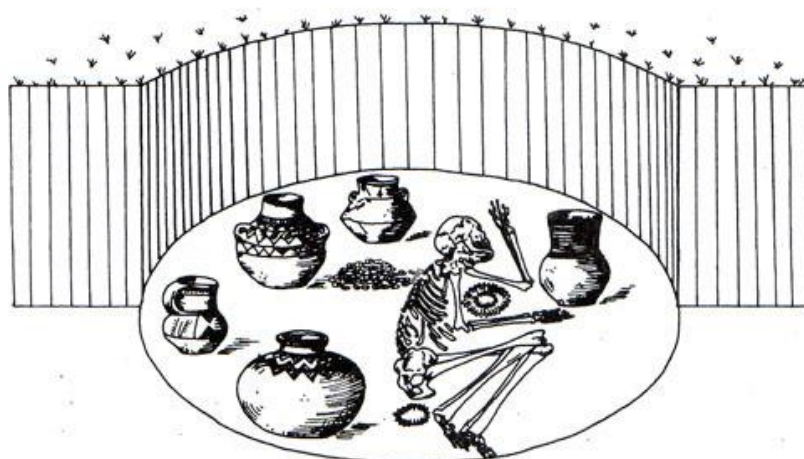
Druhá skupina vzdálena asi půl kilometru východním směrem měla mohyl pět. Z nich dvě největší (č.3, č.4) prokopal také František Příkryl. Červinka v roce 1908 zdokumentoval zbývající tři mohyly (č.5, č.6, č.7).

V mohyle č. 5, která měla 10 metrů v průměru a 0,8 metru do výšky, našel v oválné hrobové jámě (0,5 m hluboká a 1,5 m široká) fasetovaný

sekeromlat s rozšířeným ostřím vyrobeným z břidlice a pazourkový nožík. Mohyly č. 6 přibližně o srovnatelných rozměrech se mu ale bohužel bez jakéhokoliv výsledku nepodařilo ani dokopat.

Nejzajímavější ze všech byla pak mohyla č. 7. Měla přes 9 metrů v

průměru a výšku skoro metr. Na dně půl metru hluboké oválné hrobové jámy, umístěné excentricky mimo střed náspu, ležela skrčená kostra na pravém boku s hlavou

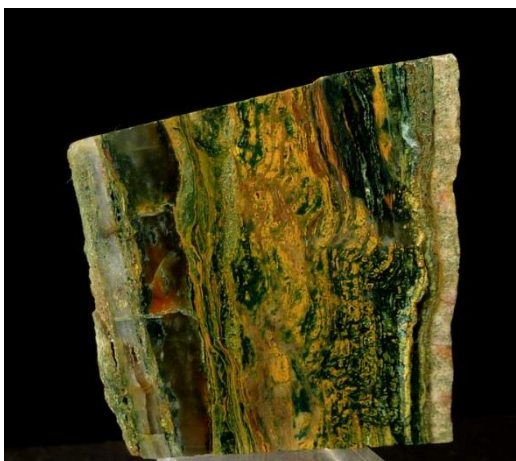
orientovanou k jihu,

tváří k východu. Ruce měla před obličejem a nohy v kolenou do ostrého úhlu. Dle archeologa Miroslava Buchvaldka, který vyčlenil u kultury se šňůrovou keramikou celkem pět poloh (označené A,B,C,D,E) uložení kostry v hrobové jámě se v tomto případě jedná o charakteristickou polohu D.

Mezi milodary, které tento pohřeb doprovázely, patřila velká dvouuchá amfora, pohár zdobený na hrdle otisky šňůry a kamenný sekeromlat jednoduchého tvaru. Hrobová jáma byla původně překryta žárovíštěm, nad nímž byl navršen násep. V tomto náspu byla zjištěna i jiná keramika, přičemž největší nádoba obsahovala další žárový hrob.

Obecně můžeme mohylník řadit k tzv. východomoravským mohylám, které dle archeologa Lubomíra Šebely tvoří samostatnou skupinu, jež se svým charakterem a inventářem liší od tzv. středomoravské skupiny nacházející se v oblasti západně od řeky Moravy. Včetně Němetic, jsou tyto mohyly zastoupeny na osmi lokalitách, územně se rozprostírají na dosti uzavřeném území vymezeném na severu od Valašského Meziříčí po Přerov řekou Bečvou, odtud západní hranicí na Holešov a zpět podhůřím Hostýnských vrchů k Valašskému Meziříčí.

Zajímavé je hledat místa původu suroviny pro výrobu uvedených nalezených předmětů. Tyto suroviny pocházejí z území Polska, do Doubravy se musely dostat po cestě dlouhé řádově stovky kilometrů. Museli je vytěžit pravěcí horníci, zpracovat pravěcí řemeslníci – kameníci a předat je za nějaký ekvivalent pravěkým obchodníkům – kupcům. Ti všichni tak činili s kalkulem nějaké protihodnoty, která se jim musela dlouhodobě vyplácet. To znamená, že už tehdy musel existovat pro takové zboží odbyt a trh, který byl předvídatelný a bezpečný. Protože všichni ti lidé nechali zemědělství a dali přednost těžbě, řemeslu a obchodu, protože pro ně muselo být ekonomicky zajímavější než rostlinná nebo živočišná výroba.

Góra u Krakova

1) jaspisový nožík – Niedviedzia

Nejznámější naleziště jaspisu je poblíže Krakova na tzv. Medvědí hoře (Niedviedzia Góra). Pokud byl dotčený nožík nalezený u Němetic skutečně z této lokality, pak obchodní stezka ve směru přibližně Znojmo-Kroměříž-Hostýn-Těšín-Krakov má už velmi dlouhou tradici. Potvrzují to koneckonců hradiště či oppida, která tuto stezku lemovaly už od doby bronzové.

2) sekeromlat z hadovce (serpentinitu) – hora Sleza u Wroclawi

V jedné z mohyl byl nalezen sekeromlat z hory Sleza ležící poblíž Wroclawi v Polsku. Zde se jedná o další významnou stezku, která na českém území vedla kolem Opavy, Hradce nad Moravicí a poté dál na jih kolem Poličné směrem na Vsetín, Horní Lideč a Lyským průsmem na Slovensko, kde dále pokračovala údolím

Váhu a Nitry ke Komárnu, které bylo významným střediskem v době římské – stanice Kelemantia a Brigetio. Prodloužením dále na jih se dostaneme podél Dunaje nebo Tisy na Balkán a do Řecka a tyto trasy prý byly první významnou jantarovou stezkou, po níž se dopravoval jantar od Baltu až na jih Evropy a do Orientu. To už je však příběh následující doby bronzové.

3) pazourkový nožik – Krzemionki ve Svatokřížských horách Doly

na [pazourek](#) v Krzemionkách, které byly „v provozu“ v letech asi [3900 př. n. l.](#) až [1600 př. n. l.](#) patřily k nejdůležitějším v Evropě. V [neolitu](#) (mladší doba kamenná) byl tento minerál dobýván lidem [kultury s nálevkovitými poháry](#) a [kultury kulovitých amfor](#), a v [době bronzové](#) lidem kultury měřanovické. Část zde vytěženého pazourku byla zpracována v okolních sídlištích a následně rozvážena až 660 km daleko (kromě Polska zahrnoval areál jejich rozšíření mimo jiné i Čechy a Moravu). Nejpopulárnějšími výrobky byly čtyřstěnné sekery a dláta. V sousedství těžebního pole se nachází rekonstrukce domácností z konce neolitu a počátků doby bronzové. Křemenné doly byly odhaleny v roce 1922 [geologem Janem Samsonowiczem](#). Bylo tu nalezeno přes 2700 šachet propojených vodorovnou sítí paprskovitých štol. Průměrná hloubka šachty činí 5 až 6 m, největší je 9 m a největší průměr 4 až 5 m. Šířka štol dosahuje 0,7 m a jejich výška se pohybuje v rozmezí od 0,6 do 1,2 m. Ve štolách se nacházely podpěry a stopy [stojin](#). Na povrchu byly odhaleny pozůstatky dílny, ve které byl vytěžený křemen

zpracováván. Na stěnách štol se zachovaly sporadické kresby dřevěným uhlím. Podzemí je zpřístupněné a návštěvnická trasa činí 465 m. Po období neolitické těžby území Křemenek po dlouhou dobu zarůstal les. Díky tomu nebyly stopy prehistorie zničeny. Teprve, když v roce [1913](#) vznikla vesnice Krzemionki, došlo k vykácení lesa a následně k objevu hornických děl.

Závěrem shrnuto:

Lidé se šňůrovou keramikou se zřejmě živili pastevectvím, dobytek pásli v luzích podél potoků a řek, v nichž také lovili ryby, jejich obydlí zřejmě měly podobu stanů a putovali po krajině za pastvou. U této kultury dosud archeologové totiž nenašli žádné pozůstatky vesnic, chalup nebo jiného stabilního obydlí.

Jen pohřebiště asi měli na stabilních místech, kam se za svými zemřelými vraceli, místo hřbitova bylo zřejmě pečlivě vybíráno s ohledem na přírodní podmínky, svou roli v tom zřejmě hrála existence blízkého pramene potoka a blízkost dubového háje. Přes jejich území procházeli kupci s nabídkou náradí z kamenné suroviny. Podél Bečvy v těchto místech vedla významná obchodní trasa ať po souši po břehu nebo zde mohli nasedat na lodě a plout dále do úrodnějších oblastí Moravy.

V Evropě se kultura se šňůrovou keramikou rozšířila do celé severní poloviny Evropy (podél pobřeží Baltského moře – jak na severu Polska, tak i na jihu Skandinávie, na východ zasáhla sever Ukrajiny, na jih až na naše území. Kultura byla současná s kulturou zvoncovitých pohárů, což byli zřejmě bojovní lukostřelci původem asi z dnešního Portugalska, kteří postupně obsadili Španělsko, Francii, Británii a na našem území se obě kultury setkávaly jako současné.

Byly to zřejmě klimatické změny, které obě kultury přinutily k migraci a hledání nových zdrojů obživy, z Iberského poloostrova zřejmě byli zvoncoví lidé vytlačeni vlnou veder a suchých let, které rozšiřovaly saharské pouště, šňůroví lidé mohli být zase nuceni migrovat z asijských stepí, které zřejmě vysychaly, a následovali pasoucí se dobytek do střední Evropy, kde asi bylo více pastvy. Jedna z těchto skupin postupně přišla přes Polsko Moravskou branou až k Bečvě, aby zde získala kontrolu nad pastvinami v luzích Bečvy,

Luhyně a založila zde v dubovém háji pohřebiště pro své mrtvé. Obě kultury pak daly vzniknout první kultuře doby bronzové na našem území zvané únětické (nazvané podle vesnice Únětice severně od Prahy poblíže Roztok).

Závěrem bych rád poděkoval panu starostovi Konečnému za podnětný námět na článek a nezbyvá mi než věřit, že jsem toto politické zadání splnil v požadované kvalitě.

Obrázky:

- 1) Serpentinový sekeromlat typu Ślęża z Němetice (okr. Vsetín). Kultura se šňůrovou keramikou. Archiv A. Přichystala a L. Šebely.
- 2) pazourkový nožík včetně rukojeti
- 3) mohyla kultury se šňůrovou keramikou z Maref u Bučovic (okr. Vyškov)
- 4) nerost jaspis
- 5) model dolu na pazourek z místa Krzemionki ve Svatokřížských horách v Polsku

V Praze dne 19. června 2017 zpracoval Ing. Pavel Večeřa

Jubilanti

Červenec: Pelc Stanislav 87 let
Škarka Josef 86 let

Srpen: Perutková Věra 50 let
Pavelková Jiřina 88 let
Žlebek Josef 60 let
Šnajdrová Iva 50 let
Hadaš Stanislav 70 let
Strnadová Marie 97 let

Září: Trlifajová Ludmila 50 let
Hadašová Ludmila 60 let
Indruchová Ludmila 70 let
Menšík Miroslav 65 let

Všem jubilantům blahopřejeme!

Úmrtí

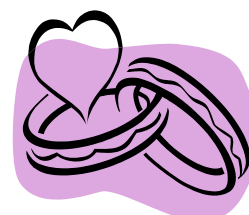
paní Marie Kublová
paní Františka Menšíková

Pozůstalým upřímnou soustrast.

Sňatky

Veronika Menšíková * Jaromír Smejkal

Novomanželům blahopřejeme!

 Inzerce

**KELEČSKO a.s. zahájilo prodej syrového kravského mléka
v mléčném automatu, který je umístěn vedle
prodejny krmných směsí v Kelči.**

Cena za 1 litr mléka je 12 Kč.

Provozní doba: pondělí až neděle od 6 do 20 hodin.

Další vydání vychází září 2017

Kladerubský zpravodaj vydává Obec Kladeruby. Povoleno Ministerstvem kultury v Praze, odborem médií a audiovizí dne 15.4.2011 pod evidenčním číslem MK ČR E 20147. Vychází jednou za 3 měsíce. Za redakci Bc. Dagmar Hermannová, Marcela Klvaňová a Květuše Kabeláčová. Písemné příspěvky, inzerci a jiné zasílejte na email kladerubskyzpravodaj@gmail.com. Uzávěrka je 15. den v měsíci před dalším vydáním.

